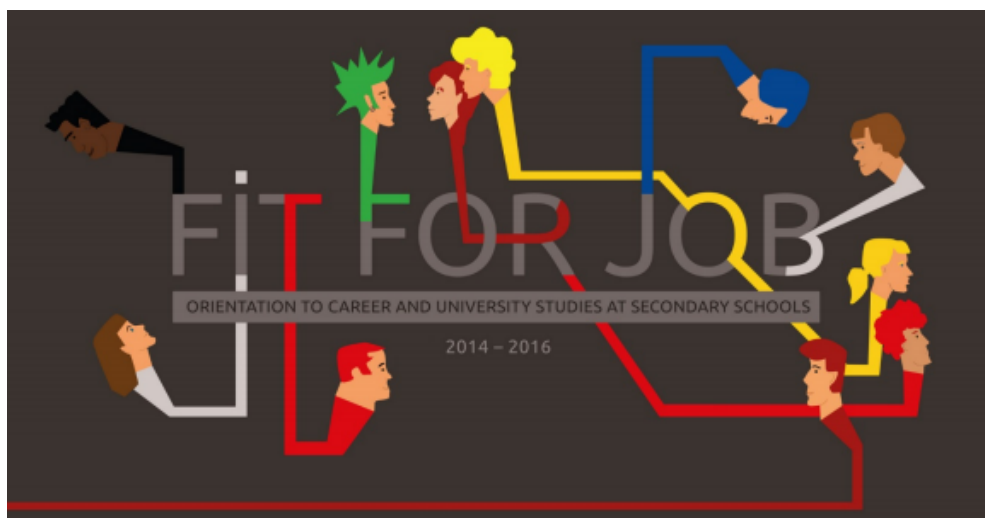

Pārskats par karjeras nedēļu Cento

Jēkabs Kārlis Rasnačs 10.c

**Gatavs darbam: orientācija uz karjeru un universitātes studijām
vidusskolās / Fit for Job: Orientation to Career and University Studies
at Secondary Schools**

Saturs

1. Manas karjeras vēlmes
 - 1.1. Manas stiprās puses
 - 1.2. Mana nākotnes profesija
2. Apmaiņas programma
 - 2.1. Apmaiņas nedēļas apraksts un novērtējums
 - 2.2. Starpkultūru un valodu prasmes.
3. Kopsavilkums
4. Pielikums

Manas karjeras vēlmes

1.1. Manas stiprās puses.

Man, kā ikvienam cilvēkam, ir lietas, kas vairāk padodas un kas mazāk padodas. Runājot par stiprajām pusēm, es uzskatu, ka to man ir ļoti daudz. Manas spējas, runājot no šaurāka spektra līdz plašākam, sniedzas no izcilām prasmēm debatēt pamatoti ar oponentu par jaunākajiem politikas notikumiem līdz pat izcilām spējām ātri saprast algoritmu vai ātri iegaumēt tekstu. Galvenais spējās ir griba spēt, un tā man ir augstā līmenī.

Arī talanti, lietas, kas padodas jau dēļ iesakņojušās gribas un apziņas, ir daudzpusīgi – man padodas tēlot lomās jeb spēlēt aktiera lomu filmās un teātrī, esmu vizuāls ārlietu, iekšlietu, kosmopolitiskā un arī ārvalstu iekšlietu politikā. Man ir ļoti tālredzīga atmiņa. Mēs varam teikt tālredzību arī par cilvēka redzi, bet šo reizi tas ir domāts atmiņas kontekstā, proti, man ļoti labi padodas vēsture un izprotot iegaumēt dažādas lietas ne tikai tagadnē, tuvā pagātnē, bet arī tālā pagātnē. Es jebkurus notikumus atceros, ir ļoti grūti iedomāties arī kādus visnenāk, spilgtākos notikumus, ar ko man ir bijusi saskare un kurus es neatcerētos. Lai arī ekonomiku esmu sācis mācīties tikai pirmo gadu, uzskatu, ka man ir talants tās reālajam pielietojumam, ko vēl nesen esmu arī pielietojis saistītos konkursos. Pēc savām idejām spriežot, uzskatu, ka man arī labi padodas veidot idejas produkta reklamēšanai, piesaistei pircējam, kas ir saistīts ar mārketingu.

Viens no maniem vaļaspriekiem ir politikā, tāpat arī kā vēsturē, lasīt dažādu notikumu dažādas versijas par notikušo, arī grāmatas saistītas ar to. Esmu politiskās partijas 'Vienotība' jaunatnes organizācijas biedrs, kur apmeklēju organizētās valdes sēdes, kur tiek apspriestas politiskās aktualitātes, tiek iegūta informācija no citu viedokļiem, kā rezultātā iegūsti jaunos secinājumus, protams, arī dažādas informācijas par informatīvu pasākumu uzaicinājumiem un partijas uzlabošanu. Pie saviem vaļaspriekiem arī varu ieskaitīt aktiermākslas apgušanu, jo esmu sācis iet uz nodarbībām Dramaturgu teātrī. Patīk arī fotografēšana, ceļošana un citu tautu/nāciju kultūras iepazīšana, kad sev tiek iegūti visinteresantākie dzīves padomi un secinājumi.

Mani interesē valodu, visvairāk angļu un spāņu valodas dziļāka apguve mācībām ārzemēs internacionālajās augstskolu programmās, kā arī ar mārketingu, ekonomikas, vēstures zināšanām saistītu profesiju plašāku zināšanu. Bez iepriekš minētajām interesēm kā aktiermāksla, fotografēšana, ceļošana, vēsture un politika, mani arī interesē zinātne un tās jaunatklājumi, kā arī mūzika un māksla visplašākajā nozīmē, piemēram, mani visvairāk iepriecina rokāmūzika, indietronika un alternatīvā mūzikā, kā arī renesanses stila mākslas darbi. Ļoti patīk arī iepazīties ar dažādu celtnu arhitektūras stiliem, interesē antropoloģija un valodas koku pētīšana.

Uz šo brīdi plānoju nākamgad sākt iet IELTS (International English Language Testing System) eksāmena kursus, lai varētu tikt noskatītajās nākotnes universitātēs.

Karjeras testus neesmu izmantojis, lai noteiktu to, ko vēlos darīt nākotnē, jo manu vaļasprieku un talantu kopums ir samērā saskaidrojams saistīts, kā rezultātā es skaidri zinu, ko vēlos mācīties augstskolā un kur, apmēram, vēlos strādāt nākotnē, papildus mani tas viss interesē. Zinu to, ka esmu radīts darbam saistībā ar lielu garīgo slodzi, ar vajadzību pēc lielas mentālās enerģijas, inovatīvu domāšanu, pasaules/valsts politisko attīstību un komunikēšanu ar cilvēkiem. No vienas puses nevēlos iet politiskā karjerā, precīzāk, kļūt pašu politiķi, jo uzskatu, ka šajā darbā valda nežēlīga savstarpēja aprunāšana un konkurence ar izpatikšanu vēlētājiem, kam nemaz nevajadzētu būt, jo politiķa darbs ir uzlabot valsti un tautas nevis savu labklājību.

Skatoties uz atzīmēm un pašiem priekšmetiem, viens ir kāda tev ir atzīme un otrs, cik daudz tu īstenībā saproti katrā priekšmetā. Kopumā uzskatu, ka es labi saprotu visus

priekšmetus un arī atzīmes visos priekšmetos ir labas, un atšķirību var meklēt salīdzinot ar citiem zināšanas un atzīmes, tāpēc visvairāk no visa man ir grūti bieži vien mācīties bioloģiju, jo man ir grūti atrast ieinteresētību šim priekšmetam, kaut gan arī šajā priekšmetā pēc skalas mans vērtējums ir teicami. Ne tik labas atzīmes man ir matemātikā un fizikā, gandrīz labi, bet uzskatu, ka zinu labāk kā vērtēts, jo šajos priekšmetos man sanāk visvairāk neuzmanības kļūdu, kaut arī ir patika pret priekšmetiem. Padodas visi pārējie priekšmeti, un visvairāk vēsture, jo māku atcerēties, izprast dažādus tekstus, terminus, iztēloties tos un arī ir patika pret priekšmetu.

Mana stiprākā puse ir būt garīgi noslogotā, domāt prasošā, bet godīgā darbā, jo tas sakrīt ar manām vēlmēm, arī nepatīkām, vaļaspriekiem un talantiem. Darbs ar cilvēkiem man būtu piemērotāks, jo es attīstu savas aktierspējas, kas ir saistīts ar darbu ar cilvēku saskarsmi, kā arī jo man ļoti padodas jau tagad komunicēt ar cilvēkiem, plānot grupas darbu un pārliecināt ar savu viedokli.

1.2. Mana nākotnes profesija

Es sevi redzu tādās karjeras jomās, kuras ir saistītas ar sociālajām zinātnēm kā mārketinga speciālists kādā uzņēmumā, uzņēmuma vadītājs, skolotājs, politologs, politiķis, darboties tādās organizācijās kā Amnesty International, Human Rights Watch, ANO, jo mani interesē vai nu darbs ar cilvēku piesaistīšanu, mācīšanu, produkta pārdošanu vai arī politiski kreisu problēmu risināšanu kā sieviešu tiesību uzlabošanu, klimata pārmaiņas, cilvēktiesības, sociālās uzvaras augstināšanu, kā arī pasaules resursu izsīkšanas problēmu un straujākas zinātnes attīstības veicināšanu pasaulē.

Manām karjeras vēlmēm ir nepieciešamas lielas vēstures, ekonomikas, valodu zināšanas, kā arī vēlamas matemātikas, jo katra no šīm ir saistīta ar vismaz vienu no nosauktajām, manis izvēlētajām profesijām. Politiskajām karjeras profesijām derētu arī etiķetes zināšanas, un gan politiskajām, gan biznesa profesijām derētu kultūru pārzināšana un to raksturīgākās iezīmes. Pēc vidusskolas pabeigšanas domāju, ka manām karjeras vēlmēm vajadzēs divas augstākās izglītības, jo daudzām no nosauktajām profesijām tām pat būtu vēlams būt, piemēram, darbā ANO vēstures un ekonomikas apvienojums būtu lielisks, skatoties kosmopolītiski uz kādu situāciju pasaulē no pagātnes zināšanām un tagadnes resursu zināšanām.

Savas plānotās studiju vietas esmu ieplānojis sākot no zemākā mērķa uz augstāko: visticamākā vieta ar zemāko grūtības pakāpi, kur es brauktu mācīties, būtu Spānijas Sevijas Universitātes internacionālo mārketinga speciālista programmu, otrais variants ar lielāku grūtības pakāpi ir Utrehtas Universitāte Nīderlandē, kur es mācītos internacionāli liberālo politikas zinātni vai arī Gentas Universitātē internacionāli ekonomiku, savukārt visgrūtāk sasniedzamais mērķis, kuru vēlos īstenot, ir mācīties internacionālajā programmā vēsturi Edinburgas Universitātē vai arī ar visu to, ka Latvijas diplomu neatzīst tikt Oksfordā, jo, lai arī diplomu neatzīst, ir dzirdēti pietiekami gadījumi, ka tik un tā pieņem talantīgu cilvēku arī no Latvijas. Darba iespējas, kā jau minēju arī iepriekš, visticamāk, meklēšu kādā politiskā organizācijā, piemēram, piestrādāt par politisku mērķu pasākumu koordinatoru.

Lai pētītu savas karjeras iespējas, esmu piedalījies dažādos brīvprātīgo darbos kā RĪGA 2014 tūristu gids ar iepazīstināšanu par pasākumiem Rīgā kā Eiropas kultūras galvaspilsētā, esmu filmējies dažādās vāciešu filmās, reklāmās uzņemtais Rīgā gan masu skatos, gan speciālā lomā brīvprātīgi un, kā jau biju minējis iepriekš, darbojos Vienotības Jaunatnes organizācijā un esmu sācis iet Dramaturgu teātrī.

Savai profesionālai orientācijai pēdējos gadus esmu plānojis katru gadu to, kur iešu ēnot kādu cilvēku sev patīkamā profesijā, jo Latvijā katru gadu februārī 8. līdz 12. klašu skolēniem ir dota diena katru no šiem gadiem iepazīt kādu profesiju. Pagājušo gadu ēnoju deputātu, bet šogad ēnošu AirBaltic lidmašīnu lidojumu koordinatoru. Jau šobrīd, lai

bagātinātu savas zināšanas valodās nākotnes profesijām, apmeklēju skolas fakultatīvo nodarbību priekšmetu – itāļu valodu. Gada beigās plānoju braukt atkārtoti uz Beļģiju, lai uzzinātu plašāku informāciju par Nīderlandes un Beļģijas universitāšu prasībām, pieprasītiem amatiem un dzīvošanu abās valstīs. Vasaras laikā plānoju atrast kādu darbu kā viesmīlis vai pārdevējs, lai iegūtu darba pieredzi un lai būtu lielāka pieredze pielietot zināmās valodas un uzlabot saskarsmes prasmes ar cilvēkiem.

Manas nākotnes profesijas spektrs ir ļoti plašs un detalizēts, kas ir atkarīgs arī no tā, kādā universitātē beigu beigās tikšu un cik veiksmīgi nokārtošu obligātos eksāmenus un arī IELTS eksāmenu, tāpēc viss, ko šobrīd vēl varu attīstīt, ir zināšanas, lai labi nokārtotu eksāmenus un uzlabotu zināšanas, paplašināt interešu spektru, lai, iespējams, nokļūtu līdz īstajam karjeras aicinājumam, ja šī brīža izvēle nav īstā vai arī lai rastos arī iespējama pārliecība, ka tagadējie mērķi ir īstie. Un, protams, tagad svarīgi ir arī gūt darba pieredzi un piedalīties dažādos karjeras interešu atbilstošos pasākumos, lai uzzinātu, kura man ir vispiemērotākā profesija.

Karjeras programma

2.1 Apmaiņas nedēļas apraksts un novērtējums

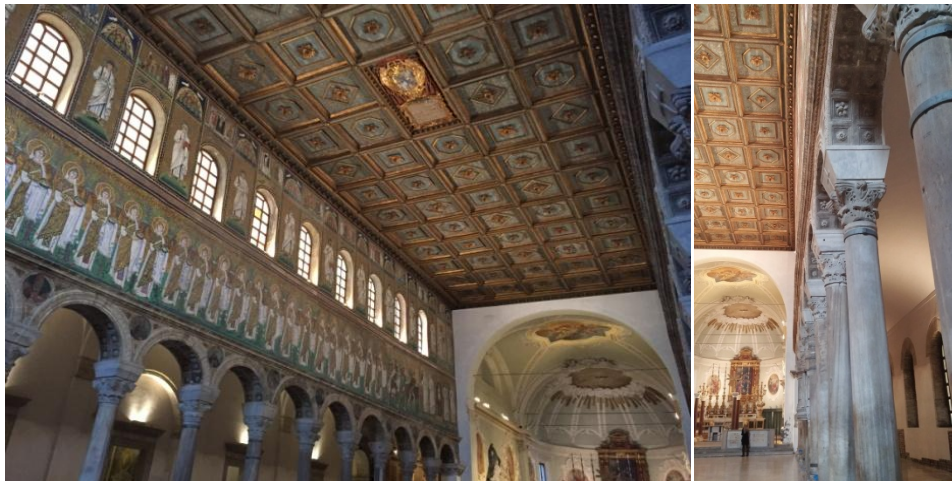
Pavadītais laiks Itālijā bija ļoti produktīvs zināšanu un piedzīvojumu jomā. Pirmajā dienā, braucot uz Itāliju cauri Vīnei ar pārsēšanos uz Boloņu, aiz uztraukuma no prieka runājām par dažādām itāļu frāzēm, tradīcijām, kas varētu noderēt, kā arī par skolas lietām ar skolas biedriem. Vīnes lidostā redzējām ļoti praktisku lietu, kas, mūsaprāt, būtu piemēroti arī citām lidostām pasaulē, proti, speciālas iestiklotas smēķētāju vietas, lai nesmēķētājiem nevajadzētu ostit smēķētāju dūmus. Pēc tam mēs jau braucām uz Boloņu, kur vēlāk mūs ar autobusu un koferiem aizveda līdz Čento, kur mūs sagaidīja smaidošas, priecīgas itāļu viesģimenes, kas mūs aizveda uz savām mājām.

Otrajā dienā mēs braucām apskatīt Boloņu, pabijām Dukati muzejā, kur uzzinājām interesantas lietas kā to, ka Dukati mašīna pagājušajā gadsimtā, precīzāk, vidū bija uztaisījusi pasaules ātruma rekordu, kā arī bija iespēja apskatīt šo automobili.

Vēlāk sekoja pilsētas apskate, kurā pusdienojām ēdot itāļu plānās picas, kā arī katedrāles apskate, kura saistīta ar vienu no 8 Boloņas noslēpumiem, kad tavu atbalsi varēja dzirdēt oponentis otrajā pusē, čukstot sienā. Veikalu skatlogi Boloņā bija savā ziņā neparasti Rīgai, ļoti piesaistoši, jo tajos bija ļoti kārdinošs, skaists ēdiens, ka varēja just, ka tas tiek pārdots ar mīlestību, atstājot naudas vēlmi otrajā plānā.

Pēc tam, trešajā dienā jeb otrdienā, mēs bijām Ravennā jau 10 no rīta un apskatījām četras skaistas baznīcas. No vēstures viedokļa, apskatījām arī baznīcu (Sant'Apollinare in Classe), kas bija veidota Rietumromas impērijas laikā ar Teodosija I pavēli, kā arī uzzinājām, ka Ravenna labu laiku arī kalpoja par galvaspilsētu Rietumromas impērijai. Baznīca bija ļoti skaista tās iekšienē, tajā bija skaistas ar zelta rakstu baltas kolonnas un griesti.

Pēc šīs baznīcas mēs pabijām vēl trijās citās ļoti skaistās baznīcās, trīs no tām bija katoliski kristietiskās un viena ortodoksālā, kura bija saglabājusies no laikiem, kad grieķi Itālijā atstāja savu kultūras iespaidu, kolonizējot dažādas Vidusjūras apkaimes un ienesot Vidusjūras kultūru. Ortodoksālā baznīca bija ļoti maza, bet interesanta savas vēstures dēļ. Mēs arī pabijām mozaīku veidošanas nodarbībā, kur veidojām mozaīkas, kuras var satapt uz dažādām celtnēm, lielākoties, baznīcām, un mums stāstīja interesantu stāstu par to, ka tās veido pa gabaliņam rūpīgā veidā, nevis rūpnieciski, līdz ar to tas ir ļoti apjomīgs darbs, un mēs šo metodi arī izmēģinājām, proti, pa mazam gabaliņam veidojām katrs puķes mozaīku no dažādu krāsu kaļķa gabaliņiem.

Pēc divām ļoti interesantām, zināšanu gūstošām, bet enerģijas patērējošām dienām pienāca trešdiena, kad apmeklējām Ferrari muzeju Maranello pilsētā, kā arī aplūkojām Modenas pilsētu. Sākumā, Ferrari muzejā, mēs aplūkojām interesantu veikalu, kurā bija pilns ar dažādām Ferrari precēm kā klades, krekli, pildspalvas, telefonu vāciņi un citas lietas, kā arī klausījāmies prezentāciju par Ferrari kompāniju, ražojumu pielietojumu un kādai mašīnu kategorijai Ferrari pieder, kam vēlāk sekoja tests par to, cik mēs esam dzirdējuši. Piemēram, ka Ferrari piedalās mašīnu sacensībās kopš 1950. gada un ir vienas no vislabāk zināmām un labākajām mašīnām pasaulē, kā arī Ferrari ražo sporta mašīnas nevis luksusa mašīnas pēc kategorijas, ko iepriekš pēc mašīnu ražošanas ideoloģijas nebiju zinājis, jo domāju, ka ideja ir ražot to kā luksusa mašīnu. Kā arī Dukati, Ferrari sarkano krāsu izmanto kā galveno krāsu, un mēs uzzinājām arī to, ka Ferrari mārketingā neizmanto reklamēšanu, viņi iegūst reklāmu no tā, ka viņu brenda mašīna tiek izmantota dažādās sacīkstēs vai arī, it īpaši, kad viņu brenda mašīna uzvar sacīkstēs, jo viņu logo ir visatpazīstamākais pasaulē. Viņi arī pastāstīja mums savu pilno mārketinga definīciju, kā arī mēs runājām par to, kādām īpašībām noteikti ir jābūt, lai veiksmīgi sastrādātos grupā. Mums arī bija sacīkstes uz laiku starp apmaiņas studentiem, kurš visātrāk uzliks Ferrari mašīnai riepas un tās ieskrūvēs, kas savā ziņā bija pat ļoti smieklīgi un dažiem pat adrenalīnu izraisīši.

Ferrari gids mums stāstīja, ka viņu pašu rekords, šo darot, ir bijis visātrākais pasaulē un tas ticis izdarīts 2.5 sekundēs, bet kopēji Erasmus+ studentu labākais rezultāts bija ap 10 sekundēm. Pēc visa pārējā mēs devāmies pusdienās uz Modenas slimnīcu, kur ēdiens bija tiešām ļoti garšīgs, kā mēs smējāmies, slimnīcai. Un pēc pusdienām mēs devāmies apskatīt Modenu, kur mēs tikām izglītoti ar pilsētas vēsturi un tradīcijām. Mēs apskatījām Modenas katedrāli, par kuru mums pastāstīja ļoti interesantas lietas par tās fasādes simboliem, proti, nozīmes. Pēc tam mums bija brīvais laiks, kad varējām brīvi paši apskatīt Modenas pilsētu, un, lielākā daļa no mums, gāja iepirkties veikalos vai arī ar kaut ko panašoties, piemēram, gāja nopirkt itāļu saldējumu, jo vispārīgi saldējums ir radies tieši Itālijā. Šajā dienā mūsu host biedri arī bija sagatavojuši neplāna pasākumu vakarā, vietējā austrumu restorānā, kur mums gāja ļoti jautri, jo iepazinām viens otru vairāk arī bezplāna pasākumos, kur, vairāk atpūšoties, mēs runājām par sev personīgām lietām, jo plāna pasākumos vairāk bija jādara dažādi darbi.

Ceturtdienā mēs apmeklējām vienu no Čento apkārtnes skolām (Liceo Scienze Umane), kur, sastrādājoties ar host ģimenes māsu/brāli, katrs pāris taisīja atskaiti angļu valodā par pirmajām trim dienām, kam sekoja orientēšanās spēle pilsētā, kura bija ļoti interesanta, jo dēļ tās mums vajadzēja izskraidīt gandrīz visu pilsētu, lai atrastu atbildes uz uzdevumiem, kas tikuši doti lapā, orientēšanās spēles. Es ar manu host māsu atradām atbildes uz visiem jautājumiem, un ļoti daudzus jautājumus arī šķita interesanti uzzināt, jo visi jautājumi bija saistīti ar vēsturi un kultūru pilsētā. Pēc orientēšanās spēles nu jau pabijām mūsu host biedru skolā, Liceo Classico, Liceo Linguistico, kur mēs pabeidzām mūsu atskaites par iepriekšējām trim dienām. Pēc rīta un agrās dienas darba es ar host māsu aizbraucām mājās sagatavoties vakara pasākumam, itāļu picas ēšanai viesnīcā. Šeit mēs nogaršojām plānās itāļu picas pēc plāna, jo, piemēram, es jau biju pirmsdienā izmēģinājis itāļu picas, jo plānojām pusdienas izmantot to dienu priekš tās izbaudīšanas jau agrāk. Pēc kopīgas ēšanas, diskusijām, jautri pavadīta laika, mēs devāmies mājās. Šajā dienā es arī nogaršoju pirmo reizi picu bez siera, kas, manuprāt, bija garšīgākā pica, ko esmu ēdis.

Priekšpēdējā dienā pirms braukšanas prom jeb piektdienā mēs atkal gājām apmeklēt humanitāro skolu, kurā gāja mūsu host biedri, bet šoreiz mēs gājām ar mērķi, lai apmeklētu stundas, proti, katram no mums tika plānotas divas apmeklējamās stundas. Man bija filozofija un angļu valoda, kurā abās mēs sākam runāt ar mani par atšķirībām Latvijas izglītības sistēmā, kā arī par atšķirībām pašās skolās iekšēji abās valstīs, kas man šķita vienas no interesantākajām diskusijām pilnīgi visā apmaiņas braucienā, jo arī ļoti daudz interesantas informācijas ieguvu runājot ar pašu viesģimeni par mūsu valstīm. (bilde apakšā stundas laikā)

Pēc tam šajā dienā mēs apmeklējām vēstures un mākslas muzeju, kur varēja aplūkot dažādas interesantas karikatūras, mākslas darbus un vēstures saistītus darbus, piemēram, Otro pasaules karu. Pēc šī muzeja apmeklējuma mums bija tikšanās ar Čento pilsētas mēru (Piero Lodi, apakšējā bildē), kurš pārstāv sociāli demokrātisko partiju Itālijā. Tālāk mums bija lielākais brīvais laiks, līdz ar to lielākā daļa, tajā skaitā arī es, devās uz Boloņu iepirkties, apskatīt pilsētu vēl vienu reizi, aiziet uz kādu kafejnīcu un darīt arī daudzas citas lietas. Pēc Boloņas apmeklējuma braucām atpakaļ mājās, kad bija palicis jau pēdējais vakars ar viesģimeni, līdz ar to sākās bēdīgu garastāvokļu sakāpinājums, jo bija jau drīz jābrauc prom.

Pēdējā dienā, sestdienā, mēs jau cēlāmies (lielākā daļa) ap trijiem naktī, jo lidojām ļoti agri jau uz Latviju. Notika atvadīšanās no viesģimenēm, dažiem pat ar asarām, dažiem ar pateicīgu prieku par nedēļas nogali, pēc kā sekoja ceļš uz Boloņas lidostu, kur lidojām uz Frankfurti, lai pēc tam ar pārsēšanos brauktu uz Rīgu. Bijām ļoti noguruši, un mūs sagaidīja mūsu radnieki lidostā.

Esot Dukati muzejā un rūpnīcā, es uzzināju ļoti daudz par mehāniķa darbu, kāds izskatās darbs konstruējot kaut ko, es no tā uzzināju to, ka nekad nevēlētos saistīt savu darbu ar ko tādu. Taisot mozaīkas iepazīnos ar radošas pieejas darbu, kas man arī nešķita īpaši interesants. Esot Ferrari muzejā, uzzināju vairāk par to, kādi mārketinga elementi, kļūstot populāri, padara nevajadzīgus citus elementus, piemēram, naudas ieguldīšanu reklāmās, kas galīgi nav vajadzīgs, piemēram, Ferrari automašīnām. Iepazīnos ar mārketinga speciālista vajadzīgajām zināšanām, kas mani jau iepriekš ir interesējis, un pēc Ferrari muzeja apmeklējuma vēlos kļūt par mārketinga speciālistu vēl vairāk. Projekta darbā skolā mācījos sastrādāties ar starpkultūru prasmēm darot darbu angļu valodā, kas, manuprāt, bija ļoti, ļoti noderīgi manai nākotnei, jo vēlos savu darbu saistīt ar starpkultūras komunikēšanas vajadzībām. Mākslas un vēstures muzejā uzzināju ļoti daudz par vēsturi un mākslu, kā to ietekmējuši daudzi faktori, piemēram, Napaleons Itālijā, kas daudzus krāšņus mākslas darbus bija vienkārši nozadis un kuri puse vēl nav atrasta. Un, protams, arī visā projekta laikā es attīstīju savas prasmes runāt itāļu un angļu valodās, tādējādi trenējot savas prasmes runāt un veidot pareizu akcentu, šis process man arī šķita patiešām noderīgs projekta laikā, ka prieks par to.

Es no šīs apmaiņas programmas ieguvu treniņu manām spējām runāt angļiski un itāļiski, zināšanas ar ko vēlos saistīt savu nākotni, kā arī es ieguvu padziļinātāku vēlmi strādāt darbu nākotnē, par ko man jau iepriekš bija idejas, proti, mārketinga speciālists vai kāds komunikēšanas darbs, vai starptautiskās attiecības, kā arī vēlmi studēt ekonomiku nākotnē. Šo vēlmi, kā jau iepriekš minēju, man palīdzēja attīstīt noteiktu profesiju saistītu apmeklēšana, kā arī skatiens profesijās, kurās es secināju, ka nevēlos strādāt, un, protams, arī vienkārša ikdienas komunikēšana projekta laikā, kas man patiešām padevās un patika un kā arī sabiedrības normu, ticību pieklājīga ievērošana Itālijā. Mani nākotnes plāni patiešām nemainījās, vienīgi, kā jau teicu, patiešām tagad zinu savus mērķus vēl vairāk, proti, mārketinga speciālists vai arī studēt ekonomiku, vai darīt komunikatīvu garīgas slodzes darbu, jo man tas ļoti patīk.

Manuprāt, partnerskolā ļoti interesanti šķita, ka skolotājas iet pie skolēniem uz stundu nevis, ka skolēni iet pie skolotājām. Man šķiet, ka tas ir pareizi, jo darba vieta cilvēkam ir vienā vietā nevis vairākās, un tas dod arī sajūtu, ka tu dari darbu. Man šķiet pareizi arī dēļ tā, ka vienā vietā vieglāk ir iestrādāt mācīšanās vēlmi. Manuprāt, partnerskolai vajadzētu izstrādāt skolas ēdnīcas nevis likt skolēniem braukt uz mājām ēst, jo tas var aizņemt ļoti lielu laiku daudziem cilvēkiem. Vispārīgi arī, ģimenes stāstītajā, man ļoti nepareizi šķita, ka vidusskolas beigās Itālijā ir viens eksāmens, kurš ir nekonkrētā priekšmetā, proti, eksāmens, par kuru tu uzzini, kurā priekšmetā tas būs pēdējā klasē, kas liek mācīties bērnam diemžēl arī to, ko viņam, piemēram, varbūt nevajag, kā arī, manuprāt, eksāmenam nevajadzētu būt laimes spēlei, un, ja jau tas ir 'kādā no priekšmetiem', tad tas visnotaļ arī ir kādā priekšmetā, kurš ir ļoti profesionāls, ne vispārējs, līdz ar to daļai skolēnu galīgi bezvērtīgs nākotnei, lai to vajadzētu likt. Man būtu ieteikums ieviest principu, ka skolotāja iet uz kabinetu, bet, manuprāt, tas nav iespējams, jo kabineti, piemēram, dabas zinātnēm, tiek profesionāli iekārtoti, lai mācītos. Salīdzinoši man šķita, ka mūsu skola ir jau pietiekami labi attīstīta, patiešām.

Apmaiņas nedēļa bija lielisks brauciens man, lai nostiprinātu savas vēlmes nākotnē un aizvien vairāk tiektos pēc tām darba ziņā. Dēļ tā, ka vēlos saistīt savas nākotnes vēlmes ar sociālo zinātņu darbu, es atradu šo pieredzi ļoti noderīgu braucienā. Piemēram, esot Ferrari muzejā, es iemācījos to, ka, strādājot grupā, patiešām liela nozīme ir būt spējīgam mainīties, plānot savu laiku un lietot savas prasmes tā, lai grupa būtu labāka(arī par citiem) un piemērotāka. Apmaiņas braucienā ļoti vispārēji varēji arī apgūt māku kā problēmu risināšanu, daļu no nozīmes par mārketinga stratēģiju uz mūsdienu ekonomisko sabiedrību un savstarpēju saskarsmi, kultūru runājot ar cilvēkiem, kas nerunā savā dzimtajā valodā, to apvienojot ar prasmi būt pieklājīgam. Protams, kā jau iepriekš minēju, ieguvu papildus treniņu runājot itāļu un, it īpaši, angļu valodā. Neaizmirsīsim arī no cilvēciskā, vienkāršā viedokļa to, ka apmaiņas braucienā ieguvu daudz jaunus draugus un kontaktus ar tiem! Brauciens bija savā ziņā arī treniņš garīgai slodzei, proti, ilgai komunikēšanai, darbībai, kas ļoti noderētu manis izvēlētajām nākotnes profesijām. Šajā nedēļā arī ieguvu priekšstatu par Itālijas sabiedrību, kā arī ģimenes diskusijās ļoti daudz uzzināju par Itālijas politiski stiprajām un vājajām pusēm. No stiprajām pusēm viena ir lielais ražošanas apjomīgums, bet no vājajām pusēm mafijas un to izdarītā, ārkārtīgi lielā korupcija. Iegūtā pieredze braucienā bija patiešām no dažnedažādiem spektriem sākot no kultūras iepazīšanas līdz pat politikai.

2.2 Starpkultūru un valodu prasmes.

Manas starpkultūru prasmes ir attīstījušās vēl dziļāk balstoties uz to, ka jau pirms tam esmu dzīvojis citas nācijas ģimenē jau vienu reizi ārvalstīs. Esot Itālijā, es iepazinu vairāk arī to, ka latvieši, salīdzinoši ar itāļiem, nav tik reliģiozi, tik daudz nesvin tradicionālos svētkus kā itāļi, nav tik mānīcīgi, ēd treknākus ēdienus kā jau ziemeļu tauta un arī ir salīdzinoši intravertāki. Reliģiozuma puse - kā jau mums stāstīja, tā ir arī liela kultūras sastāvdaļa dēļ vēstures un arī dēļ tā, ka cilvēki ir ļoti dievticīgi Itālijā, savukārt Latvijā cilvēki, cik zināms pēc apkopotiem datiem, cilvēki dalās arī noteiktos kristietības veidos nevis kā Itālijā vislielākā daļa ir katoļi, šīs daļas arī ir ļoti mazas, jo Latvijā arī ir tiešām liels cilvēku skaits, kas ir nereliģiozi, kas, protams, nav slikti, jo visam ir savi plusi.

Latvijā tradicionālie svētki ir patiešām salīdzinoši apdraudēti, piemēram, ķekatas, jo cilvēki dēļ populārās kultūras sāk izvēlēties internacionāli pieņemtos svētkus, proti, helovīnus tā vietā, savukārt Itālijā tādi svētki kā karnevāli, pārgērbjoties košās drēbēs un maskās, ir neizzūdoši, jo viņi piekopj tradicionālos svētkus, kā arī, iespējams, patika tik ātri nav zudusi. Ļoti iespējams tāpēc, ka itāļi tiešām ir salīdzinoši daudz nekā latvieši, un daudzums ir sava veida šķērslis tik krasām pārmaiņām, kā pie mums notiek. Mānīcība izpaudās tādās lietās kā kategoriska lietussarga atstāšana pirms ieejas ēkā, jo tas nesot sliktu laimi, savukārt, salīdzinoši ar latviešiem, itāļi ēd daudz vakarā nevis rītā, jo rītā gandrīz vai neko neēd, kas man ļoti patika, jo tieši tā es arī, nepopulāri biju pieradis ēst arī Latvijā. Neaizmirsīsim arī to, ka itāļu ēdiens salīdzinoši ir varbūt masīvāks, bet viegls un rūpīgi apskatīts, ko ar ko ēsts kopā, lai tauki un citas vielas veselīgi saietu kopā, savukārt latviešu virtuvē uz tādām lietām neskatās tik ļoti un ēdiens ir treknāks. Itāļi patiešām bija salīdzinoši komunikablāki un laipnāki, kā jau dienvidu tauta, arī sīkumaināki, bet latvieši vairāk ir vispārēji šādā ziņā un klusāki, bet analītiskāki. Itāļi dzer stipras kafijas pat pirms gulētiešanas, kas man šķita fascinējoši, tāpēc, esot Itālijā, pamēģināju tā arī izdarīt, bet miegā nejutu atšķirību, jo tas tikuntā bija dziļš miegs. Laikam itāļu paradumu atmosfēra pozitīvi, labi ietekmēja! Manas spējas dzīvot pie citas kultūras un tradīcijām ir ļoti lielas, jo es patiešām ātri pieradu pie ritma, ka tikai vakarā tiek ēsts daudz, mānīcību pieņemšana, itāļu virtuve un citas lietas, jo es uzskatu, ka cilvēki ir dažādi un ka dažādība ir jāizbauda. Ik reizi pamanot kādas lielas atšķirības ar prieku pasmējos un pastāstīju savai viesģimenei, proti, atšķirības Latvijā starp to. Problēmu ar stereotipizēšanu un dalīšanu pareizos, nepareizos man nebija, jo nekad neesmu tā dalījis lietas, jo vienmēr pa dzīvi esmu uzskatījis, ka viss ir pareizi, kas notiek un ir

vairākas patiesības, protams, laiku izbaudīt Itālijas apmaiņas programmā ar šādiem uzskatiem bija skaisti un brīvdomājoši.

Apmeklējot Čento, man ļoti patika pilsētas mājas un arhitektūra, to košās krāsas, un varēja pamanīt, ka mājas tiek koptas ārēji, savukārt apkārtnes ziņā pie mājām varēja pamanīt, ka mārketinga sastāvdaļas/ triki dažādiem veikaliem ir ļoti interesanti, proti, liels plastikas siers izlikts ārā pie veikala, lai garāmgājēji labi apzinātos, ka tur var nopirkt sieru. Arī dažādu pārtikas izstrādājumu, dzērienu skaista izkārtošana pie veikala logiem. Visas šīs nosauktās lietas bija savā ziņā neparasti Latvijai, kur pie veikala logiem daudz retāk ir kādi dekori vai piesaistoši priekšmeti, lai tajā kāds ar interesi vēlētos ieiet. Nav arī pārsteiguma/ šoka elementu kā bija Itālijā, piemēram, patiešām ļoti liela izmēra torte skatlogā. Pašas pārtikas ziņā Čento, drīzāk viesģimenē nogaršāju ļoti daudzus tradicionālos itāļu ēdienus, kuri mazākā daļā man šķita ierasti, bet lielākā daļā patiešām nepierasti ēdieni. Pie nepierastiem ēdieniem bija garšīgie, apceptie artišoki, kaltētie artišoki, vārītā Vidusjūras zivs, interesanta, vieglā, šķidrā itāļu zupa, ar itāliešiem raksturīgākajiem dārzeņiem, kā arī pats Parmas parmezāns ripināts etiķī (balzamiko) un maize ar prosciutto crudo jeb vītīnāto šķiņķi. Neaizmirsīšu arī par nepierastajām, ārkārtīgi gardajām tortēm, ko ēdu brokastīs un vakariņās kā plānā citrontorte, šokolādes kūka un riekstu kūka. Pie pierastākām lietām bija kruasāni ar šokolādes pildījumu un ķirbju zupa ar grauzdiņiem, un rīsu risoto. Ikdienas dzīvē, ironiski sakot, pat nepierasti bija sēdēt visiem kopīgi pie galda ēdot un runāt par dienā notikušo vai kaut ko vispārīgu. Neierasti bija runāt par Itālijas un Latvijas vēsturi, par dažādām neapstiprinātām, interesantām vēstures teorijām un latviešu valodas izcelsmi un tās izcelsmes teorijām sēžot pie ģimenes, un mana viesģimene par šādām sarunām bija ļoti ieinteresēta klausīties, tāpēc bija ļoti liels prieks par to runāt. Mēs arī runājām par politiku, par seriālu itāļu valodā, ko ģimene skatījās un smējāmies par tipiskiem atgadījumiem seriālos. Sagaidot mani, man ļoti nepierasti šķita, ka vakariņas bija pilnīgi tikai no saldumiem,

kas man savā ziņā pat ļoti patika, un es stāstīju par visu savu ceļu, ko biju pavadījis iepriekš pirms atbraucu. Pie vairāk pierastām lietām bija praktiskās iepazīšanās sarunas. Man nepierasti šķita arī viņu māja, kura bija fantastiski skaista dēļ tā, ka visur bija piekarinātas ļoti, ļoti skaistas gleznas, par kurām man izstāstīja ļoti daudz ko viesģimenes mamma, tā kā man patīk gleznas un māksla, tad tas bija ārkārtīgi interesanti priekš manis! Man ģimene arī stāstīja par viņu nodarbošanās un man ļoti interesants šķita viņu ģimenes biznesa sākotnējais logo un viss ap to. Tiešām liels sirsnīgs prieks bija klausīties, jo pats savu nākotni, kā jau biju teicis, grāšos saistīt ar sociālajām zinātnēm.

Vienas no lielākajām atšķirībām rodas tajā, ka Itālijā uz skolu iet bērni sešas dienas (arī sestdienu) atšķirībā no Latvijas, kur piecas dienas notiek skola, kā rezultātā stundas nav tik daudz katru dienu, kā ir Latvijā piecās dienās. Kopumā, tapāt kā Latvijā, arī Itālijā izglītība ir vispārēja (nav kā, piemēram, Austrālijā profesionāli ņemt dažus priekšmetus), kas ir viena no kopīgajām lietām, jo, kaut gan bērns izvēlās mācīties latīņu, sengrieķu valodas klasiskajā programmā ar citiem priekšmetiem, tam ir jāmācās arī eksaktie priekšmeti kā fizika, ķīmija, bioloģija. Liela atšķirība ir arī tajā, ka viņiem ir ļoti garš starpbrīdis pa vidu stundām, kad skolēniem liek braukt mājās ēst pusdienas, jo viņiem tādas skolas ēdnīcas nepastāv, manuprāt, šis pat ir tāds, savā ziņā, mīnuss, jo tomēr uz skolu arī brauc bērni, kas, iespējams, dzīvo tālu prom no savām mājām, līdz ar to pusdienu laikā jāiet uz kafejnīcām, kā viens grupas puisis mums stāstīja. Ja Latvijā ir vismaz viens izvēles eksāmens vidusskolas beigās, tad Itālijā ir viens eksāmens, par kuru tu nezini, kurā priekšmetā tas būs, tu uzzini, bet pēdējā klasē, kas, manā viedoklī, ir liela laimes spēle, jo tik tiešām bieži ir tā, ka tev priekšmets var būt galīgi nevajadzīgs nākotnei un, vēl papildus, nepadoties. Man arī tika stāstīts, kad Itālijas izglītības sistēma ir pieņemta par vienu no visgrūtāk pabeidzamajām pasaulē.

Valodu prasmes, it īpaši angļu valodā, kā treniņš šis apmaiņas brauciens tiešām palīdzēja, jo man vajadzēja runāt terminu vajadzīgām tēmām kā vēsture, valodniecība, ekonomika, kā arī ātri mācēt reaģēt uz jautāto un teikto un dziļi, skaidri atbildēt kā esi vēlējies to izdarīt, un tas ļoti veiksmīgi izdevās, jo, iejūtoties atmosfērā, tas jau ar laiku aiziet bez problēmām. Vienmēr atmosfēras pāreja ir viskomplicētākā, piemēram, brauciena sākumā bija sanācis nedaudz sliktāk runāt, jo vajadzēja arī iejusties, kaut gan tad jau arī biju labi runājis. Apguvu dažādus vārdus arī itāļu valodā, jautājot savai host ģimenei. Arī izdzirdētu vārdu nozīmi jautāju, tāpēc uzskatu, ka itāļu valodā māku arī daudz ko saprast izdzirdot, daudz mazāk runājot, bet šis brauciens tiešām ļoti labi uzlaboja manu prasmī sadzirdēt un saprast itāliski teikto. Runāt, manuprāt, arī, bet tur vajag arī koncentrētas mācīšanās darbu. Vienu vakaru esot restorānā, ar vienu itāļu meiteni centāmies savstarpēji joku pēc runāt spāniski, jo gan viņa, gan es mācāmies šo valodu. Mums tas patiešām padevās, gan izprast, saklausīt un runāt, tāpēc ieguvu arī treniņu šajā valodā. Kopumā šis brauciens bija patiešām ļoti vērtīgs valodas sadzirdēšanas, saprašanas un runāšanas prasmju attīstīšanai, un es to patiešām novērtēju un varu arī just pēc brauciena, šo pieredzi, kas gan intelektuāli, gan kā laba atmiņa palikusi un arī paliks man prātā.

3. Kopsavilkums

Braucienā tika iegūts ieskats itāliešu kultūrā un sabiedrībā un tika arī apskatītas ievērojamas Itālijas vietas un celtnes. Apmaiņas programmā es ieguvu iespēju pastiprināt savu personību sabiedrībā un uzskatos, kā arī iespēju salīdzināt to ar savu dzimto sabiedrību, un, protams, šis brauciens bija lielisks, lai attīstītu savas spējas runāt un klausīties anglicki un itāļiski. Šis brauciens arī attīstīja manas starpkultūru komunikēšanas prasmes un manu spēju būt kulturālam šādā saskarsmē.

In this journey, I got an experience from Italian culture and society, learned about the differences between Latvian and Italian culture. We saw important Italian places and buildings. During this Exchange program, I got a chance to strengthen my personality for and opinions, and also the Exchange was a chance to analyse my native society. The trip was also great for developing the ability to speak and listen in English and Italian. Overall, the journey developed my intercultural communication skills and my ability to be cultural in this communication.

